

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

[Sefer Shemu'el]

[Sefer Shemu'el]

Obornik, Meïr

5565 [1804/1805]

ן

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9622

ישראל, איבר דיא ערבייטונג דער לאדע
גאטטעס אונד איבער איהרן שוויגער
פאטער אונד גמאהל. (כב) זיא זאנטע
עס זעלבסט: דאזין איזט דיא הערר
ליבקיט פאן ישראל! דען דיא לאדע
גאטטס איזט וועגנענאממען.

ה (א) דיא פלשתיים נאמן אלוז
דיא לאדע גאטטעס וועג, אונד
פיהרטן זיא פאן אבן העזר נאך אשדוד.
(ב) היר נאמן דיא פלשתיים דיא לאדע
גאטטעס, בראכטן זיא אין דען טעמפל
דגן'ס, אונד שטעלטן זיא נעבן דגון.
(ג) אלס אס נעכסטען מארגען דיא
אשדודים פריה אויפשטאנדען, דא לאג
דגון פאר ווערטס אויף דער ערדע, פאר
דער לאדע גאטטעס. זיא נאמן איהן
אויף, אונד זעצטן איהן ווידר אן זיינע
שטעללע. (ד) אלס זיא דען מארגען
דרויף

מישראל אל הללקח ארון
האלהים ואלחמיה ואישה
(כב) ותאמר גלה כבוד מישראל
כי גלקח ארון האלהים:

ה (א) ופלשתיים לקחו את
ארון האלהים ויביארו
מאבן העזר אשדודה: (כ) ויקחו
פלשתיים את ארון האלהים
ויבאו אהו בית דגון ויציוו אתו
יצל דגון: (ג) וישכימו
אשדודים ממחרת והנה דגון
גפר לפניו ארצה לפני ארון
יהוה ויקחו את דגון וישבו אתו

למקומו: (ד) וישכימו בבקר

ממחרת

רש"י

באור

וכן חיוז כ"ז ימלט חי נקי אין נקי: א
הלקה. כמו על הלקה ואין צריך לזוז
מלשון אל למי שודע להבין דברו: אל
הלקה, איטו"רש לאיטרפ"רש
(מקולקל בדפוס, וזכ"י שצדי,
חנוי"ר לישאיטרפ"ריש, ר"ל חנווער
ל'עטר פרי"ז. Envers l'etre pris.
בל"ח וועגן דעס גענומן זיין) ואל מות
חמיה. ואל הרעה הזאת שמת חמיה
ואישה:

ה (ב) אלל דגן. דמות עשו
כדמות דג: (ד) המפתן. איסקופה

מכלל יופי

כמו אי הנל אחיך. לאמר גלה כבוד,
אין רזונו לומר שאמרה היא בעצמה כן, אלא
שכטו זאת מקריאתה שס הנער אי כבוד,
זכפסוק הסמוך הודיע שהיא בעצמה אמרה
כן בפירוש.

ה (ב) בית דגון, הבית אשר העמידו
להם שם את פסל דגון לאלהים. ואמרו
שקרא כן ע"ש ה' נעשה בדמות דג, וראשו
זכפות ידיו כשל אדם. (ג) וישכימו,
ויבאו אל בית דגון. לפניו, כת"י על
אפויה כלומר כפל על פניו ולא לאחוריו.
(ד) אל המפתן, כמו על, ומפתן היא
האיסקופה

(כב) גלה, מלטול השבי;

ה (ב) ויציוו, ויעמידו;
(ו) וישימם

מִמְחַרְתָּ וְהִנֵּה דָגוֹן נָפֵל לְפָנָיו
 אֲרֻצָּה לְפָנָי אֲרוֹן־יְהוָה וְרֹאשׁ
 דָּגוֹן וְשֵׁתִי בַפּוֹת יָדָיו כְּרֹחוֹת
 אֶל־הַמִּפְתָּן רַק דָּגוֹן נִשְׂאָר עָלָיו :
 (ה) עַל־כֵּן לֹא־יִדְרְכוּ כִּהְיֵה דָּגוֹן
 וְכָל־הַבָּאִים בֵּית־דָּגוֹן עַל־מִפְתָּן
 דָּגוֹן בְּאֲשֻׁדֹד עַד הַיּוֹם הַזֶּה :
 (ו) וְהִתְכַבֵּד יְד־יְהוָה אֶל־
 הָאֲשֻׁדֹדִים וַיִּשְׁמַם וַיַּךְ אֹתָם
 בְּעַפְלִים אֶת־אֲשֻׁדֹד וַיֹּאחֲזֵה
 גְבוּלֵיהָ : (ז) וַיִּרְאוּ אֲנָשֵׁי־
 אֲשֻׁדֹד בִּי־כֹן וַאֲמָרוּ לֹא־יֵשֵׁב
 אֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּנוּ כִּי־
 קִשְׂתָּהּ יָדוֹ עָלֵינוּ וְעַל דָּגוֹן
 אֱלֹהֵינוּ : (ח) וַיִּשְׁלְחוּ וַיֹּאסְפוּ
 אֶת־כָּל־סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים אֲלֵיהֶם
 וַיֹּאמְרוּ מַה־נַּעֲשֶׂה לְאֲרוֹן אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ גַת יֹסֵב אֲרוֹן
 בַּטְּחוּרִים' אלהי

ררויף פֶּרִיָּה אויפשטאנדן , לאג דגון
 ויידר פֶּאָרווערטס אויף דער ערדע , פֶּאָר
 דער לאַדע דעם עוויגען , קאָפּף אונד
 דענדע אָבֶר אַכגעשלאָגען אויף דער
 שוועללע , נור דאָן פֶּישפֶּערמיגע אַן
 אויחם , בליב גאַנץ . (ה) דאָרדער
 טרעטן דיא פריסטער דגון'ס , אונד
 אַללע אין דען טעמפל קאממענדע ,
 ניכט אויף דיא שוועללע דעם דגון , אין
 אשדוד , ביז אויף דיווען טאַג .
 (ו) דיא האַנד (שטראַפֶּע) דעם עוויגען
 לאַג שוועהר אויף דען אשדודים , ער
 ריכטטע פֶּרוויסטונגען אונטער אַיהנן
 אַן , שרלוג זיַה מיט פֶּייכטוואַרצן ,
 אשדוד זאָ וואָהל אַלס דיא אַנגרענצענדע
 פלעצע . (ז) דאָן דיא אויננוואַהנד
 אין אשדוד זאָהן , דאָס עם זאָ צווינג ,
 זאָנטען זיַא : דיא לאַדע דעם ישראיטשען
 גאָטטעם קאָן ניכט ביַא אונם בלייבען ,
 דען זיינע שטראַפֶּע טריפֶּט אונס , אונד
 אונזערן גאָטט דגון , צו האַרט .
 (ח) זיַא שיקטען דאָהער הין , כעריפֶּן
 דיא אָבערן דער פלשתים צו זיך , אונד
 שפראַכען : וואָס פֶּאַנגען וויר אַן מיט
 דער לאַדע דעם ישראליטישן גאָטטעם ?
 זיַא בעשלאַסן דיא לאַדע נאָך גת ברינגן
 צו

רש"י

באור

אויסקופה : (ו) וישמם לשון שמומה :
 בטחור' . הלחלת כרכסא מכת
 סנקב עכצרין נכנסין ושומטים בני
 מעיקן

האסקיפה התחטכה . רק דגון , החלק
 אשר בו כדמו' דג כשאר שלם . (ו) בעפולים ,
 טעם המלה עיין בניאור התורה (דברי' כ"ח
 כ"ז) . (ח) גת יסוב , סכר למ"ד
 השימוש

מכלל יופי

(ו) וישמם מן הכפולים , והפ"א בחירק , שלא להתחלף עם עתידי הדגש מנחי
 הלמ"ד , בעפולים , כנוי להתחטוניורת שאנו קורין טחורים , והכתיב לשון גבהורת ,
 כמו

צו לאסו . אונד מאן בראַסטע דויה
 לאדע דעם גאַטטעס ישראלס וועג .
 (ט) נאכדעם זיא הינגעבראַכט וואַר ,
 וואַר דורך דיא שטראַפֿע דעם עוויגען ,
 זערוור גראַסע בעשטירצונג איז דער
 שטאַט . ער שלוג דיא שטאַטלייטע =
 פֿאַן קליין ביז גראַס . עס זעצטען זיך
 איהנן נעמליך פֿייכטוואַרצן און היימליכע
 אָרטע . (י) זיא שיקטען דיא לאדע
 נאך עקרון . אַלס אַבער דיא לאדע
 גאַטטעס איז עקרון אַנקאַם , שריען
 דיא עקרונים אונד שפראַכען : זיא
 האַכען דיא לאדע דעם ישראל'ישן
 גאַטטעס צו מיר געבראַכט , מיך אונד
 מיין פֿאַלק אַויסצוברינגן . (יא) מאן
 שיקטע נון , לים אַללע אַבערן דער
 פּלשתיים צוואַמן קאַממען , אונד
 בשלאַם : שיקט דיא לאדע דעם
 ישראל'ישן גאַטטס וועג ; דאַס זיא און
 איהרן אָרט צוריק קעהרע , אונד ניכט
 מיך אונד מיין פֿאַלק טעדטע . דען דיא
 צערדיטונג דעם טאַדס נאַם איכרהאַנד
 אין דער שטאַט , דיא האַנד גאַטטעס
 לאג

באור

השימוש , וטעם יסוד כטעם לאתסוב כחלה
 ממטה למטה (במדבר ל"ו') שכיניו חסור
 ממטה זה למטה אחר . וכן ותסוב המלוכה
 (מ"א ב' ט"ו) וכן כאן חסור מאשדוד לגת .
 והיה עשו זאת לדעת אס הארון הסב להם
 רעתם , או מקרה היא להם . (ט) וחהי
 יד ה' נ' , שער הכתוב : ותהי מהומה
 גדול בעי'ע"י שהי' יד ה' בם . (יא) ויאמרו ,
 אותם שלחו לאסוף את סרכי פלשתי' התינונו בקהל ואמרו שלחו כו' .

אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּסְבוּ אֶת־אֲרֹן
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : (ט) וַיְהִי אַחֲרָיו
 הִסְבוּ אֹתוֹ וַתְּהִי יַד־יְהוָה בְּעִיר
 מְהוּמָה גְדוֹלָה מְאֹד וַיַּךְ אֶת־
 אֲנָשֵׁי־הָעִיר מִקְטָן וְעַד־גְּדוֹל
 וַיִּשְׁתְּרוּ לְהַסְעֵפְלִים : (י) וַיִּשְׁלַח
 אֶת־אֲרֹן הָאֱלֹהִים עֶקְרוֹן וַיְהִי
 כִּבּוֹא אֲרֹן הָאֱלֹהִים עֶקְרוֹן וַיַּעֲקֹר
 הָעֶקְרוֹנִים לֵאמֹר הִסְבוּ אֵלַי אֶת־
 אֲרֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְהַמְיִתָּנִי
 וְאֶת־עַמִּי : (יא) וַיִּשְׁלַחוּ וַיֵּאֲסֹפוּ
 אֶת־כָּל־סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ
 שְׁלַחוּ אֶת־אֲרֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיֵּשֶׁב לְמִקְוָמוֹ וְלֹא־יִמִּית אֹתִי
 וְאֶת־עַמִּי כִּי־הִיְתָה מְהוּמַת־מָוֶת
 בְּכָל־הָעִיר כְּבָדָה מְאֹד יַד־
 טחורים ק' האלהים

רש"י

מעייקן ויוזאין : (ט) וישתרו . כמו
 וישתר שהרי הוא בנוסורת כתובים שי"ך
 ונפורשים בלשון סמ"ך מכת בית
 הסתרים : (יא) מהומת מות . כל
 מהומ' על ידי דעם וזה חזיקן וירעם ה'
 בקול

אותם שלחו לאסוף את סרכי פלשתי' התינונו בקהל ואמרו שלחו כו' .
 (ב) במה

מכלל יופי

כמו עפל וכחן : (ט) מהומה , כענין שכר , וישתרו כתוב בסין , והי' קשה להם
 ממדה שהי' בגלוי [ומפני שראו סתרי הבורא ית' לקו במנוח בירת הסתרים :
 (יא) יד

הַאֱלֹהִים שָׁם: (יב) וְהַאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר לֹא-מָתוּ הֵכּוּ בַעֲפָלָיִם
וַתַּעַל שׁוֹעַת הָעִיר הַשָּׁמַיִם:

ו (א) וַיְהִי אֲרוֹן-יְהוָה בְּשֵׂדֶה
פְּלִשְׁתִּים שְׁבָעָה חֳדָשִׁים:

(ב) וַיִּקְרְאוּ פְּלִשְׁתִּים לְכַהֲנִים
וּלְקַסָּמִים לֵאמֹר מַה-נַּעֲשֶׂה

לְאֲרוֹן יְהוָה רְחוּדֵינוּ בַמָּה
נִשְׁלַחְנֹה לְמָקוֹמוֹ: (ג) וַיֹּאמְרוּ

אִם-מִשְׁלָחִים אֶת-אֲרוֹן אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אֲלֵהֶשְׁלַחְוּ אֹתוֹ רִיקָם

כִּי-הָשִׁיב תָּשִׁיבוּ לוֹ אֲשֶׁם אֲזוֹ
הַתְּרַפָּאוּ וְנוֹדַע לָכֶם לָמָּה לֹא-

בטחורים ק' תסור

לאג זעהר שווער אויף איהר .
(יב) לייטע דיא ניכט אומקאממן ,
וואורדן מיט פייכטווארצן גפלאגט . אונד
דאז געשרייא דער שטאט שטיג ג'גן
היממעל .

ו (א) דיא לאדע דעס עוויגן וואר
אים גפילדע דער פלשחים זיבען
מאנאטע . (ב) נון בעדיפן דיא פלשחים
איהרע פריסטר אונד צויכרער , אונד

פראגטען : וואס זאלן וויר מיט דער
לאדע דעס עוויגען אנפאנגן ? צייגט אונס

אן , אויף וואס ארט וויר זיא אן איהרן
ארט שיקען . (ג) זיא זאגטן : ווען

איהר דיא לאדע דעס ישראליטישן
גאטטס וועגשיקט , מיסט איהר זיא

ניכט לעער וועג לאסען זאנדערן צוגלייך
איהר איין שולדאפפער ענטריכטן , דאן
ווערדעט איהר געהיילט ווערדען אונד

ערפאהרן , ווארום ויינע שטראפע נאך
ניכט

באור

רשי

ו (ב) במה , באיזה ענין נשלחנו שלא
יחרה אפו , וישב חריבו
ממנו (רש"י) . כי כבר הסכימו לשלחה , אך
שאלו מהכהנים העוסקים במשמרת כלי

קדשים , איך יתנהנו בשליח דבר קדוש
וטרא כזה . (ג) למה לא חסיר , כעת ,
ועודנו טונג אחכס אחרי שכבר הסכימתם

לשלחה , כי אין הדבר תלוי בשלוח לבד , אלא
אף תשיבו אשם , לכפר אשמתכם , להכיף
ידכם בארון פלהים . ולדעת רלב"ג נראה

לפרט , ונדע כמואונדע , כלומר אז תרפאו ,
ואם לא ונדע לכס מדוע לא תסור ידו , כי
לא מאתו יבאה רעתכם . ותרגומו : (אדר

וועניגסטען

מכלל יופי

(יא) יד האלהים שם , לפי שהכח והגבורה ביד אמר על המכה יד :

ו (ג) תשיבו , כי ההוטא בהביאו קרבן הוא ככ"ח שמישיב חובו לבעליו :
(ד) לכלם